

Deel i, at de forskjellige ærede Rigsdagsmænd tage Hensyn til forskellige Steder. Jeg kan i den Henseende meddele ret interessante Oplysninger angaaende de Bevillinger, der ere givne til at svare højere Rente, og jeg skal aflevere en Fortegnelse til Udvælget over de Bevillinger, der ere udfærdigede til at svare 5 pCt. i Aaret 1854. Der er udfærdiget 12 Bevillinger ligesom første Prioritet vedkommende, der er udfærdiget 30 Bevillinger, hvor Prioriteterne ikke ere nævnte, men hvoraf vistnok endeel ere første Prioritet, og der er udfærdiget 52 Bevillinger, hvor det udtrykkelig er nævnt, at det var secundaire Prioriteter. Det interessante herved er, at af de 52 Bevillinger for secundaire Panter ere 46 fra Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Amt, og kun 6 fra hele det øvrige Monarki, og af de 40 Bevillinger, der ere udfærdigede for første eller for ubestemt Prioritet, ere de trediede for Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Amt, og kun 10 for det øvrige Monarki. Det viser sig altsaa, at det egentlig er i Kjøbenhavn, der har været en Trang til at give en højere Rente, og dette har ikke alene sin Grund i den almindelige Bevægelighed paa en stor Plads, men uden tvivl ogsaa tildeels i det Forhold, som en anden æret Rigsdagsmand, som sidder omtrent lige over for mig, har gjort opmærksom paa, at der nemlig er foretaget saa overordentlige Byggesarbejder paa Bærelscrédit, Bærelscréditten igjen støttet paa Stadesløsbrev ved Pant i de faste Eiendomme. Derved er der bleven Leilighed til, som den samme ærede Rigsdagsmand ogsaa bemærkede, at skaffe sig Pant til langt over 6 pCt., og det er naturligt, at dette ikke kan blive uden Indflydelse paa Rentefoden. Naar der nu paa Landet, og navnlig paa Landet udenfor Kjøbstæderne, er givet 16 Bevillinger, saa er der naturligvis stiftet andre 1600 og vel mange flere Laan imellem Mand og Mand paa 4 pCt. Disse Laan, der gjøres imellem Mand og Mand, navnlig fra de Velhavende af Almuen til de mindre Velhavende af samme — jeg tænker mig som de Velhavende nærmest Gaardmændene, der laane til Huusmændene, Boelsmændene og i det Hele de mindre Velhavende — gjøres til 4 pCt., foruden Villighederne (Ratter), som dog vilde vedblive, og her maa

jeg give Udvælgets Majoritet Ret i, at naar først den lovlige Rente bliver højere, saa vil vistnok ikke Saa ikke just opstige Capitalen, men dog true dermed for at faae paategnet Obligationen „herester svares 5 pCt.“ Jeg skal henlede Opmærksomheden paa en anden Art Paategning, som for endeel Aar siden hørte til Dagens Orden her i Landet, og som i Gjærningen indeholdt en blodig Mager af 60 til 80 pCt. Den fandt Sted, idet den langt overveitende Deel af de Sølvvardeobligationer, som eksisterede heri Landet, blev omstrevet til 375 Rd. Sedler, saasnart man saae, at Sedlerne bleve gode, og Vedkommende bleve nødte til at betale dem med 375 Rd. i Sølv; det var en ganske almindelig Fremgangsmaade, som slet ikke dengang blev anseet som malhonnet, at Vedkommende sagde: Naar jeg tager Pengene ind nu, kan jeg faae Sedler, altsaa maa Du give mig Paategning om, at Du skylder mig Sedler. Det vil saaledes nu ogsaa i mange Tilfælde, isærdeleshed naar der ikke gjøres noget ubilligt Forlangende, men blot forlanges 5 pCt. istedetfor 4, kunne skee, at der forlanges den Paategning paa Obligationen: „herester svares 5 pCt.“ Efter hvad jeg kjender til Forholdene i Landet, vil det meget let kunne befrygtes, og det vil netop føre til det, som den sidste ærede Taler nævnte, at for en Masse saadanne Eiendomme vil Rentefoden i Gjærningen høves, thi naar der først svares 5 pCt. af ældre Laan, saa vil man ogsaa søge denne Rente ved senere Ublaad. Disse Betragtninger slutte sig til, hvad jeg først anførte, og gjøre mig det betænkeligt at gaae ind paa en fri Rentefod.

Naar man nu dog paa den anden Side maa erkjende, at der i Kjøbenhavn, saavel som ogsaa i flere Kjøbstæder og for mange store Landeieendomme, er Trang til at give højere Rente af de Prioriteter, som man vanskeligt kan faae Laan i, saa er dette Grunden til, at jeg er gaaet ind paa det Forslag, som er stillet af Mindretallet.

Hvad navnlig angaaer Creditforeningerne, da er det vist, at Creditforeningerne ikke ere saa fordeelagtige, som den ærede Taler fra Kjøbenhavn meente. Han forglemte navnlig de 2 pCt., som skulle afgives til Reserveson-